



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 2524/2020**  
**25.06.2020. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда Ваљеву Гж 533/19 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 533/19 од 05.12.2019. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 533/19 од 05.12.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14892/17 од 16.04.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужили на име мање исплаћене пензије плати износ од 32.302,76 динара за период од октобара 2014. године закључно са октобром 2015. године у износима ближе наведеним овим ставом изреке, са законском затезном каматом на сваки од наведених износа, почев од 06.-ог дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име мање исплаћене пензије плати износ од 22.595,33 динара за период од марта 2014. до августа 2014. године у износима ближе наведеним овим ставом изреке, са законском затезном каматом на сваки од наведених износа почев од 06.-ог дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке обијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка плати износ од 37.180,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, док се у преосталом делу за период од 16.04.2018. године до дана наступања услова за извршење захтева за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка, одбија као неоснован.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 533/19 од 05.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртм изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 14892/17 од 16.04.2018. године потврђује.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што из навода ревизије произилази да се предложе да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2 истог члана испуњеност услова за изузетно дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Побијаним правноснажним решењем потврђена је првостепена одлука о трошковима поступка. О овом праву тужиље и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права. Међутим, како ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу никад није дозвољена, то посебна ревизија против одлуке о трошковима поступка као споредном тражењу није изузетно дозвољена. Такође, одлучивање другостепеног суда о трошковима поступка у ситуацији када је изјављена жалба, је одлучивање према околностима сваког конкретног случаја и зависи од успеха страна у спору. Стога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужилаца ради уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. и одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у

којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је између осталог, за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима другостепеног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић